

ת"פ 30623/05 - מדינת ישראל נגד שחודה עמרני

בית המשפט המחויז בבאר שבע
ת"פ 21-05-30623 מדינת ישראל נ' עמרני
לפני כבוד השופט יואב עטר
מדינת ישראל המאשימה

נגד שחודה עמרני
הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה - עו"ד עמית גינט
הנאשם וב"כ - עו"ד סمير אבו עבד
מתורגמנית מטעם בית המשפט - גב' נידא אבו עליון

גזר דין

1. הנאשם הורשע, לאחר שמייעת הראיות, בביצוע עבירות של **התפרעות** (עבירה לפי סעיף 152 לחוק העונשין התשל"ז 1977), **מעשי פזיות ורשלנות - מעשה באש** (עבירה לפי סעיף 338(א)(3) לחוק הנ"ל), **ידי או ירי של אבן או חפץ אחר לעבר כלי תחבורה** (עבירה לפי סעיף 332(א) לחוק הנ"ל), **הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו** (עבירה לפי סעיף 275 לחוק הנ"ל), וחבלה בtheid ברכב (עבירה לפי סעיף 413 לחוק הנ"ל).

2. בהכרעת הדיון מיום 2.2.23, פורטו בהרחבה נסיבות ביצוע העבירות. בקצה המזלג צוין כי הנאשם הורשע בכך שבמהלך ימי מבצע "שומר החומות" שעה שמדינה ישראל הייתה נתונה ליר רקטות מסיבי מכיוון רצועת עזה, ביצומו של מבצע צבאי ברצועת עזה ושעה שבמקביל התרחשו ברחבי הארץ הפרות סדר אלימות שכלו חסימות של צירי תחבורה, ידי אבניים לעבר כלי רכב ול עבר שוטרים והבערת צמיגים במקומות רבים ברחבי המדינה, נטל הנאשם חלק באחד מאירועי הפרת הסדר הנ"ל.

במסגרת אותן הפרות סדר, הנאשם, השתתף ביחד עם אחרים שזהותם אינה ידועה בהתפרעות שהתרחשה סמוך לשעה 02:30 לפנות בוקר יום 13.5.21, ואשר כללה חסימת כביש בין עירוני המוליך בין יישובים בנגב באמצעות צמיגים בערים, על ידי מתפרעים רעלוי פנים וביהם הנאשם. כוח משטרתי שקיבל דיווח על החסימה ועל ידי האבניים לעבר כלי רכב, הגיע למקום ב- 3 נידות משטרת (במהלך שמייעת הראיות הבהיר כי בשל המצב ששרר באותה עת חששו שוטרי הנידת הראשונה שדווחה על האירוע להגיע למקום בנידת בודדת ועלה צורך להמתין לצבירת כוח של 3 נידות). השוטרים התקרבו לאחת חסימה כשהאורות הכהולים של הנידות כבויים והnidot מסנוורות את המתפרעים באמצעות האורות הגבוהים של הנידות, באופן שנחזו כלי רכב אזרחיים המתקרבים למקום.

עמוד 1

הנאם עמד בקדמתו חסימה, כשהוא רעל פנים ואוחז שני אבנים בידו. משהבחן בכל הרכב המתקרים (במהלך שמיית הריאות אישר הנאם כי לא ידע בשלב הראשוני של התקבוב השוטרים כי מדובר בנזירות מושטרה אלא סבר כי מדובר בכל רכב שאין משטרתיים), סימן הנאם בידו לנזית הראשונה לעצור. כאשר הנזית הראשונה התקבוב אל סמוך מאד לנאם, זיהה כי מדובר בנזית וידה את אחת האבנים שאוחז עבר חיזית הנזית ופגע במכסה המנווע שלה. מיד לאחר מכן נמלט הנאם בריצה אל השטח הפתוח לצד הכביש. שוטרי הנזיות שהיו מצידם ברכבי שטח, ירדו עם הנזיות אף הם לשטח הפתוח והחלו לדלוק, עם הנזיות, אחר הנאם על מנת לחסום את נתיב הימלטותו באמצעות הנזיות ולעצרו. בשלב מסוים יידה הנאם ابن נוספת לעבר אותה נזית בה פגע קודם לכן, והפעם פגע בצדיה של הנזית. לאחר האמור הצלicho השוטרים להדבוקו ולעצרו. במהלך שמיית הריאות הוברר כי יתר המתפרעים, רעל הפנים שהיו באותו מקום, הצלicho להימלט ולא אותו.

תקיר שירות המבחן

3. מהتسקר עולה כי הנאם, כבן 20, רוק אשר סיימ 11 שנה. לאחר סיום לימודיו החליף הנאם מקומות העבודה ונכנס למועד עriticת הتسקר, עבד בחודשים וחצי במפעל אלומיניום. במסגרת צו פיקוח מעברים, עמד שירות המבחן בקשר עם הנאם עבור הרשות.

שירות המבחן התרשם מקשישים בכנות רצונו של הנאם לשתף פעולה עם שירות המבחן ועם התכניות שהוצעו לו וציין כי שיתוף הפעולה שלו בא לידי ביטוי באופן חיוני בלבד על דרך הגעה למפגשים תוך קושי לשתף פעולה ברמת השיח. הנאם הודה בפני השירות המבחן בביצוע העבירות, אך התקשה לפרט ולשפט בהרבה, הרבה בשתיות ובמסירת גרסאות שונות וסתוריות והעלה גרסה מיתממת לפיה ה策רף להתרפעות על רקע סקרנות.

שירות המבחן התרשם כי הנאם התקשה לגנות אחירות בסיסית על מעשיו ונקט בגישה מצמצמת. שירות המבחן העריך כי הנאם זקוק להליך טיפול שייעניק לו כלים לסיעו לו בהימנעות מהתנהגות אלימה ועוברת חוק בעתיד אך התקשה להשתלב במסגרת טיפולית קבועית. הנאם הביע נכונות מילולית להפניה מחדש לתכנית "יתד" אך בשיחה עם גורמי הטיפול ב"יתד" שלל פעם נוספת רצון ומוטיבציה להשתלב בהליך שיקומי זהה או אחר.

4. שירות המבחן התרשם מהיעדר בשלות מצד הנאם או יכולת להפיק תועלת משלבו בהליך שיקומי, כי הנאם מתקשה לגנות יכולות לציבור והסתגלות במסגרות לימודיות או תעסוקתיות, וכי הנאם התקשה להעניק ביחס לחומרת העבירות או הפגיעה שעשויה להיגרם בעקבותיהן. שירות המבחן התרשם מנטייה של הנאם להשלכת האחירות על האירועים האלים שהתרחשו באותה עת תוך שטען כי אלו השפיעו על התנהגותו Ut נגרר אחר אחרים. שירות המבחן התרשם כי הנאם התקשה לגנות כוחות יכולות להתגיים למסגרת טיפולית לצד קושי במתן אמון בגורם המטפלים והתרשם מדףpsi נגררות ונטיה לריצוי הסובבים אותו. עוד התרשם שירות המבחן כי הגם שהנאם מודה בביצוע העבירות, הנאם אינו לוקח אחירות על ביצוען.

בסוף יום נמנע שירות המבחן מהמלצת טיפולית שיקומית בעניינו וציין כי אינו בא בהמלצת עונשית, ציין צורך

בענישה הרתעתית, אך על אף האמור המליץ על הטלת מאסר בדרכו של עובדות שירות לצד מאסר על תנאי.

טענות הצדדים

5. המשימה בטיעוניה לעונש עמדה בהרחבה על הערכים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם והנסיבות הקשורות ביצוע העבירות. המשימה עמדה על היקף התפרעויות וה Hebiorot שנעברו באותו עת ועל כך שהוגשו בגין התפרעויות אלו, ברחבי הארץ, מאות כתבי אישום נגד 554 נאשמים תוך שהדגישה כי מספרים אלו משקפים אך ורק את כמות האנשים שנמצאו ראיות ברף הנדרש לשם נקיטת החלטה פלילי אל מול הרבים אשר כנגדם לא הוגש כלל כתוב אישום. המשימה הפנה לפסיקה הנוגעת לאיורים הנ"ל ויחידה מקום בטיעוניה לשיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים. בטיעוניה בכתב, המשימה עתרה לקביעת מתחם עונש הנע בין 24 לבין 48 חודשים מאסר בפועל בגין העבירות של סיכון חי אדם בנסיבות תחבורת (כך במקור) ומתחם נסף הנע בין 24 - 48 חודשים מאסר בפועל בגין העבירות של התפרעויות, הפרעה לשוטר וחבלת בمزיד. בסה"כ עתרה המשימה בטיעוניה בכתב להשיט על הנאשם מאסר בפועל שינו בין 40 לבין 52 חודשים מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וכנס כספי ממשמעות. בטיעוניה בעל פה, צינה המשימה כי היא עותרת למתחם הנע בין 40 לבין 52 חודשים מאסר בפועל ולמקם את עונשו של הנאשם בתחום המתחם, לצד מאסר על תנאי וכנס ממשמעות.

6. ב"כ הנאשם טען כי ההחלטה אינה אינדיבידואלית של הענישה וטען (ambil' להפנות לפסיקה), כי בגין התפרעויות במרחב היהודי הושטו מאסרים בדרך של עובדות שירות. ב"כ הנאשם אבחן מהפסקה שהוגשה ע"י המשימה, ועמד על כך שבעניינו של הנאשם לא נקבע מניע גזעני. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה בה נקבעו במקרים חמורים יותר, לשיטתו, מתחמי עונש שבין 10 - 18 חודשים באחד ובין 8 - 24 חודשים מאסר בפועל בשני. ב"כ הנאשם עמד על גילו הצער של הנאשם בעקבות ביצוע העבירות ועל נסיבותיו האישיות, טען כנגד התרשםות שירות המבחן ועתר לחרוג מהמתחם בשל שיקולי שיקום ולהפנות את הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עובדות השירות.

ה הנאשם נמנע מלומר דבר במסגרת דברו לעונש.

דין והכרעה

7. העבירות בהן הורשע הנאשם חמורות ונسبות ביצוען מלמדות על חומרה יתרה. אין מדובר למי שהשתתף במחאה אזרחית לא אלימה, אלא למי אשר בעוד מדינת ישראל מצהה בלחימה, סופגת מתחי רקטות במסגרת מבצע צבאי מול רצועת עזה, ובעוד המדינה עצמה באוטם ימים בערה בשל הפרות סדר אלימות נרחבות, שככלו חסימת כבישים ראשיים ופגיעה באזרחים ובאנשי כוחות הביטחון, בחר להשתתף בתפרעות שכלה חסימה באמצעות צמיגים בערים של כביש בין עירוני בנגב, כשהוא והמתפרעים האחרים, רעלוי פנים, כשהוא אוחז אבנים בידיו, סימן לרכיב אותו זיהה בטעות כרכב חולף תמים לעצור, ולאחר שעם התקראות הרכב, זיהה אותו כנידת משטרה, ידה אבן אחת לעבר הנידת, פגע בחיזיתה, ובהמשך, במהלך הימלטות, ידה אבן נוספת לעבר הנידת ופגע

לא ניתן לנתק את מעשי הנאשם ואת אותה התפרעות נקודתית בה השתתף מכלול האירועים והתרחשויות באותה עת. באזור הנגב, התרחשו אותה עת התפרעויות רבות, אשר כללן חסימה של כבשים בין עירוניים תוך השמת ישובים במכור, עצירת כלי רכב לשם בדיקת זהות נסועיהם ופגיעה קשה ואלימה בנסיעי כל' רכב על רקע מוצאים תוך מתן אפשרות לנסיעי כל' רכב ממצא אחר להמשיך בדרכם ללא פגע (ר' לדוגמה ת"פ 28246-06-21 מ"י נ' עמראני [12.7.22]). מעשים אלו התרחשו בעוד אזור הנגב מטווח במתחי רקטות והובילו לפגיעה קשה מאוד בתחום הביטחון האישי של תושבי הנגב. פגיעה בתחום הביטחון האישי אשר אותה ניכרים עד היום, תוך שעד היום לא שבה תחושת הביטחון האישי של תושבי הנגב לקדמותה (ור' והשוו ת.פ. 46191-11-21 מדינת ישראל נ' פלוני [23.5.23]). הנאשם במעשיו בחר למשה להצטוף לאותם פורעים, במסגרת אותו הפרות סדר המוניות, ואין מקום לנתק את האירוע שבו נטל חלק הנאשם מהקשר הכללי (כפי שבא הדבר לידי ביטוי הן בכתב האישום והן בהכרעת הדין).

עוד יש להוסיף בעניין זה, כי להקשר הכללי נפקות גם בהבדל שבין התפרעות נקודתית המתרכשת כתוצאה ממשאה כזו או אחרת עת משטרת ישראל וכוחות הביטחון יכולים להקצות כוחות לשם ריסונה או אבטחת הנוסעים בziej, אל מול התפרעות כזו בה נטל חלק הנאשם, בתקופה בה משטרת ישראל וכוחות הביטחון מתחים עד קצה גבול היכולת ונבער מהם לתת מענה הולם לכל אחד מהאירועים. דברים אלו באו לידי ביטוי, בין השאר, בעודיעות השוטרים במהלך הראיות אשר העידו על הממציאות הקשה אותה חוו באותו ימים קשיים שוטרי תחנת רהט. כך למשל השוטר יניב שטמקר העיד ביחס לאינטנסיביות של האירועים באותה עת, כי מיד לאחר האירוע הנ"ל: "...עברנו להפרת סדר אחרת כבר". והסביר כי באותה תקופה עבדו השוטרים במרחב "שלדי" תוך שיפוט: "...שלדי זה משמרת של 12 שעות טוב? אני זוכר מזמן שהגעתי לשמרת שמתי אפוד, כסדה והלכתי להחליף אנשים שנמצאים כבר בתוך התפרעויות, בסדר? אז לא היה לנו התפרעות אחת, היה לנו מספר מוקדים שלאורך כמעט כל הלילה היינו עוסקים בתפרעויות האלה...". כך למשל השוטר חנניה בnim'in העיד "...מדובר באירועים חריגים [...] שחוינו באותו חדש רוב העבודה התמקדה, הפעולות המבצעית היינו מסתובבים ללא טאבלט עם ציוד פיזור עליינו...".

10. באשר למשקל שיש לתת לתקופה בה בוצעו העבירות, והקשרן הכללי, בע"פ 90/22 מדינת ישראל נ' אסוד (24.2.22) עמד בית המשפט העליון בהרבה על מאורעות אותם ימים וצין כי: "...יש מקום ליתן משקל מתאים גם לפרק הזמן שבו נערכו העבירות במהלך האוכלוסייה האזרחית נתונה למתקפה של אלף רקטות [...] ובמקביל התעורר גל של הפרות סדר והתפרעויות אלימות שככל תקיפה כוחות הביטחון, כמו גם תקיפות אזרחים...".

בע"פ 3982/22 מדינת ישראל נ' חג'וג' (27.10.22) ציין בית המשפט העליון כי: "...בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הגדולה בעבירות התפרעויות המוניות, ועל הצורך לנ��וט במדיניות ענישה אשר תratio ותרסן התפרעויות שעוללות לדוחף המון רב לצאת מגדר שליטה ולסקן חי אדם...". ובהמשך אותו פסק דין צין: "...יש מקום ליתן משקל לכך שהubenיות האמוריות בוצעו במהלך שבוע החומות, עת שהאוכלוסייה

האזורית במדינת ישראל הייתה נתונה למתקפת רקטות, במקביל לגל של הפרות סדר והטרוריות אלימות, שבמסגרתו הותקפו כוחות הביטחון וכן אזרחים...".

בע"פ 4585/22 מדינת ישראל נ' ערדת ואח' (25.7.22) שב בית המשפט העליון וצין כי: "חומרה רבה נודעת לעברות הטרוריות המוניות, אשר מסכנות באופן ישיר וממשי חי אדם, בריאותו וכופו, ואף עלות להביא לפגעות ברכוש וקניין. אי לזאת, בית משפט זה עמד לא אחת על הצורך במדיניות ענישה מرتעה אשר תרטן ותמנע השתתפות בהטרוריות אלימות הסוכנות את המנון ומסבות נזק רב [...] מסכת האירועים המתועדת בכתב האישום המתוקן מצדיקה איפוא ענישה מרתעה. בעיצומם של ימי מבצע שומר חומות שעה שהארץ בערה מבנים ומחוץ להן מתקיפות רקטות, והן מהפרות סדר והטרוריות אלימות ברחבי הארץ, המשיבים ביצעו עבירות חמורות עם המון משולב...".

11. הענישה לעולם אינדיבידואלית, ועל כן את הפסיכה שתובא להלן, יש לבדוק בהתאם הנדרשות, בהינתן האבחנות אל מול עניינו של הנאשם דן.

בת"פ 14640-06-21 מדינת ישראל נ' עמרани (30.4.23) הושת מתחם עונש הנע בין 24 ל-48 חודשים מאסר בפועל בעניינו של נאם שהורשע על פי הודהתו בעברות זהות של "ידי אבן לעבר כל תחבורה והטרורות לאחר שהשתתף במהומות והפרות סדר שהתרחשו, באותו תקופה של ימי מבצע "שומר החומות" בכניסה ליישוב שבב שלום, שהוא רעל פנים ואף ידה מספר בניינים לעבר נידות מטריה. מהתקירים שהוגשו בעניינו עליה כי זה השתתף בהיליך טיפול, שירות המבחן התרשם כי הצלח להיתר מטיפול, נטל אחריות מלאה על מעשי והמליץ על הטלת צו מבנן ומאסר בדרך של עבודות שירות. לאחר שבמסגרת שיקולי הקולא נתן בית המשפט משקל להודאה המגלמת נטילת אחראיות לצד חסכו בזמן שיפוטי, הגיל הצעיר, העדר העבר הפלילי, הודהתו, הנסיבות האישיות, ומצבו הבריאות, נמנע בית המשפט מלהרוג מהמתחם בשל שיקולי שיקום, עמד על חשיבות שיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים והשית על אותו נאם 30 חודשים מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים.

בת.פ. 46760-06-21 מ"י נ' אלעמראני ואח' (9.2.23) בעניינם של נאים שהורשעו על פי הודהתם בעברות זהות של "ידי אבן לעבר כל תחבורה והטרורות, שעוניים בכך שהשתתפו בהפרות סדר בכניסה ליישוב שבב שלום, שבוצעו באותו תקופה של ימי מבצע "שומר החומות" כאשר כל הנאים שם השתתפו בהפרות הסדר בכך שיידו בניינים לעבר נידות מטריה, נקבעו מתחמי עונש בהתאם לחלים של כל אחד מהנאים תוך שביבה לנאם 3 אשר אמנים בכך באירועים אך לא ידה בניינים (**והורשע רק בעבירה של הטרור**) נקבע מתחם הנע בין 16 ל- 30 חודשים מאסר בפועל, וביחס לאחרים נקבע מתחם הנע בין 24 ל- 40 חודשים מאסר בפועל. בעניינם של כל הנאים שם הוגש תסקירם אשר המליצו על ענישה שיקומית טיפולית בדמות של"צ לחלים ובדמות מאסר בדרך של עבודות שירות בחלים. לאחר שבית המשפט נתן משקל להודהתו המגלמת נטילת אחראיות לצד חסכו בזמן שיפוטי, גilm, נסיבותיהם האישיות, העדר כל עבר פלילי (למעט אחד מהם שעבורו לא היה מכובד) והמלצות שירות המבחן בעניינם עמד בית המשפט על חשיבות שיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים, הגמול וההילה מה ביחס לשיקולי השיקום והשית על מרבית הנאים 30 חודשים מאסר בפועל וعونשים נלוויים ועל הנאשם (אשר כאמור לא הורשע בiedyו בניינים) 20 חודשים מאסר בפועל וعونשים נלוויים.

בת.פ. 46191-11-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (23.5.23) הושת על קטין נעדר עבר פלילי אשר הורשע, עפ"י הודהתו, בביצוע עבירות של ידי אבן או חוץ אחר לעבר כלי תחבורה והתרפעות מסר בפועל במשך 22 חודשים לצד עונשים נלוויים, תוך שבית המשפט הדגש כי עונש זה מגלם את ההקללה המובנית בדיינו של קטין (לעומת עניינו של הנאשם דן שהוא בגיר). יצוין כי שירות המבחן שם המליך על מסר על תנאי, של"צ וקנס לאחר שעמד על האופק השיקומי בעניינו.

בת.פ. 30684-06-21 **מדינת ישראל נ' מורה** (24.11.22) הושתו על נאים נעדרי עבר פלילי שהשתתפו בהתרפעות בידי מבצע "שומר החומות", בכניסה לעיר טמרה עונשי מסר בפועל הנעים בין 5 שנים (נאשם 1) ל- 7 שנים (נאשים 2, 3, 4). הגםvr כרך עניינו מאובחן לחומרא נוכח הנסיבות החמורות יותר של ביצוע העבירות שם.

בת.פ. 28246-06-21 **מדינת ישראל נ' עמראני** (12.7.22) הושת על נאם שהשתתף בהתרפעות בידי מבצע שומר החומות בכניסה לשגב שלום, מסר בפועל במשך 9 שנים. הגםvr כרך עניינו מאובחן לחומרא נוכח הנסיבות החמורות יותר של ביצוע העבירות, ומזה הורשע בעבירות חמורות יותר, אשר גערו מניע געני ובנסיבות של מעשה טרור.

בתפ"ח 55524-06-21 **מדינת ישראל נ' עבאס** (28.11.22) נדון נאם שהשתתף בהתרפעות בעכו בידי מבצע שומר החומות ל- 10 שנים מסר בפועל. הגםvr כרך עניינו מאובחן לחומרא משזה הורשע בעבירות חמורות יותר, בניסיבות של מעשה טרור, ומשנסיבות ביצוע העבירות עצמן חמורות בהרבה.

בעפ"ג 26998-04-22 **מי נ' ابو היג'א** (9.5.22), אליו הפנה ב"כ הנאשם, התקבל ערעור המדינה על קלות עונש של 8 חודשים מסר בפועל שהושת על ידי בית משפט השלום בחיפה, על נאם אשר הורשע בעבירות של התרפעות, ניסיין לתקיפת שוטר בנסיבות חמירות היקק בזדון ואומים שביצעו במהלך ימי מבצע "שומר החומות". הורעור נדון לאחר שהוא נאם סימן לרצות את עונשו ושוחרר מבית הסוהר. אותו נאם הורשע בעבירות קלות יותר מהעבירות בהן הורשע הנאשם דן (ועניינו נדון בבית משפט השלום). נקבע בערעור כי: "אין למצוא הלימה בין העונש שנגזר על המשיב דכאן לבין המעשים החמורים שבгинם נתן את הדין לפני בית המשפט كما על רקע התקופה שבה נעשו המעשים ומכלול ההתרחשויות ברחבי המדינה באותה עת [...] אין מקום להקל עם מי שתור קריית תיגר על ריבונות המדינה [...]. מידיה אבני אל עבר כוחות המשטרה פוגע (בעצמו או על ידי אחרים הפועלים עמו) בגיןית משטרת...". בית המשפט המ徇ז בחיפה אף ציין כי: "עריהם אנו לכך שהמוני השותפות בהתרפעות המוניות בתקופת מבצע 'שומר החומות', מעתים מתוכם נעצרו, מעתים עוד יותר הובאו לדין בגין מעשיהם. הרתעת המוני המשתתפים (ואחרים העולמים בעתיד להשתתף) בהתרפעות, צריך אפוא, שתושג בין היתר, על ידי החמרה ממשית בעונשם של אותם אלו שהובאו לדין". בית המשפט המ徇ז בחיפה עמד על הקשי שבחזרתו של נאם אל אחורי סורג ובריח לאחר שסימן לרצות את העונש שנגזר עליו, ולאחר שעמד על הכלל לפיו ערכאת הורעור לא תמהר להסביר אדם שהשלים נשיאת עונשו אל אחורי סורג ובריח, כמו גם העובדה שעררכת הורעור אינה מצאה את הדין, העמיד את העונש על 16 חודשים מסר בפועל.

בת.פ. 34462-06-17 **מדינת ישראל נ' מחמוד** (23.4.18) אליו הפנה ב"כ הנאשם, נדון נאם שידיה אבן לעבר

טיולית בעלת סימני זיהוי משטרתיים ובה חמשה שוטרים - 20 חודשים מאסר בפועל (בעקבות הפעלת מאסר מותנה עמד העונש הכללי על 25 חודשים מאסר בפועל). באותו מקרה נקבע עונש המבחן בין 10 ל- 28 חודשים מאסר בפועל. בהינתן האמור בפסקת בית המשפט העליון, על החומרה היתירה ביצוע העבירות בהקשר הכללי של הפרות הסדר המוניות בתקופת מבצע "שומר החומות" ובහינתן שהנאשם דנן גם הורשע בעבירה נוספת של השתתפות בהתרעות, הרי שפסק דין זה מאובחן לקו לאל מול עניינו של הנאשם דנן.

ומן הכלל אל הפרט

12. כאמור לעיל, לא ניתן להתעלם מהקשר של מעשי הנאשם על רקע הפרות הסדר הנרחבות שהתרחשו במהלךימי מבצע "שומר החומות", בעוד מדינת ישראל מצויה בלחימה עם אויב חיצוני, ומקום בו הפרות סדר אלו פגעו פגעה ממשית ומהותית בתחום הביטחון האישי של אזרחי המדינה בכלל ותושבי האזוריים שבהם התרחשו אותן הפרות סדר, לרבות תושבי הנגב בפרט.

לחומרה יש לחת משקל לעובדה שאין מדובר בהפגנה במיקום כזה או אחר אלא שהנאשם ביחיד עם מתפרעים רעולי פנים אחרים, באישוןليل, באמצעות צמיגים בערים כביש בין עירוני המשמש עורק גישה ליישובים בנגב. עצם העובדה שהנאשם המתין לכלי רכב כשהוא אוחז בידו באבני, מלמדת על הסכנה שקרה לציבור המשמשים בדרך אותה התפרעות ומהותה חסימה של הכביש הבין עירוני ואין צורך בדמיון מפותח בכך להבין את תחושת האימה שהוא אוחזת בכל אזרח אשר לו היה נקלע למקום (אלמלא הגעת הנידות) היה מוצא עצמו, באישוןليل, בדד, כשהכבש חסום, מול מתפרעים רעולי פנים תוך שהנאשם אוחז באבני בידו.

חווארה יתרה נלמדת מהעובדה שהנאשם גם יידה את האבני שאותו בידי עבר נידת המשטרה תוך שלענין זה, ולהחומרה יש לנקח בחשבון את העובדה שהנאשם יידה את שתי האבני בשתי נקודות זמן שונות, ובשני מקומות שונים, ופגע בשתי ההזדמנויות הנ"ל בנידת המשטרה שעה שזו בנסיעה ושutrים נסועים בה. אך בזכות יד המזל והגורל נמנעה פגעה גופנית בשוטרי הנידות. מתנות הנזקים ניתן ללמידה כי האבן השנייה פגעה בפח הנידת צמוד לחולון. הנזק שנגרם לפח הנידת מלמד על עצמת הפגיעה וברוי כי פוטנציאלי הנזק ככל שהפגיעה הייתה בחולון עצמו (סתיה של סנטימטרים בודדים), מעברו ישבו שוטרי הנידות היה רב יותר נוכחות הסכנה לפגיעה בהם. הדברים יפים בהתאם הנדרשות גם באשר לאבן הראשונה שידעה הנאשם לעבר חזית הנידות.

עוד ולהחומרה יש לנקח בחשבון את חלקו של הנאשם בין המתפרעים שהיו עמו באותה חסימה. כפי שעלה מעדויות השוטרים, מבין המתפרעים, דווקא הנאשם, הוא זה שהיה הדומיננטי ביותר, מקום בו הנאשם עמד בקדמת החסימה וסימן בידי לכלי הרכב המתקרבים (אותם, כעולה מעדותו, לא זיהה כニידות משטרת) לעצור, בעודו אוחז באבני בידו. העובדה שהנאשם הוא זה שסימן לכלי הרכב לעצור, הוא זה שאותו באבני בידו והוא זה שידעה את האבני לעבר הנידת מלמד כי חלקו הרבה יותר מאשר שוטרים שזיהו אותם אינה ידועה, אשר הצליחו להימלט ואשר היו עמו באותה התפרעות וחסימת הכביש.

חווארה יתרה נלמדת מהעובדה שבאופן שבו סימן הנאשם לכלי הרכב המתקרבים לעצור, התנהל מעשה באופן
עמוד 7

הדומה לשוטר העוצר כל' רכב לבייקורת בכביש. יש בהתנהלות זו בכדי ללמד על האופן בו ראה הנאשם את המזיאות בארץ באותה עת כבעין אזר הפקר נעדך ריבונות שבו כנופיות של פורעים יכולות לעצור כל' רכב הנעים בלילה בכביש בין עירוני, בمعنى מחסום בייקורת, המציגו בשליטתו אותן כנופיות.

13. לקולת הנאשם נתתי משקל לכך שחרף הסיכון לפגיעה בגוף או בנפש, בסופו של יומם, משלרבה המזל הגיעו הנידות למקום, לא פגע הנאשם בנוסעים תמים בכביש וכי נסעי הנידת לא נפגעו ממקום בו פגעת האבנים, בניידת, הסתכמה, למרבה המזל, בנזקים בפח הנידת.

14. לאור כל האמור לעיל סבורני כי על מתחם העונש ההולם ביחס למכלול מעשיו של הנאשם ובשים לב לחלקו ביחס לאחרים שהוא עמו, לנوع בין 27 חודשים מסר בפועל לבין 50 חודשים מסר בפועל.

הענישה בתוך גדרי המתחם

15. לנאים אין הרשות קודמות.

16. מקום בו הנאשם עד עתה לא הביע כל חרטה על מעשיו וניכר כי לא הפנים את הפסול שבמעשיו, הרי שבגדר שיקולי הענישה בתחום המתחם יש לתת משקל לשיקולי הרתעת היחיד בעניינו. הדברים יפים מכך וחומר בשים לב להתרשםות שירות המבחן מנטיית הנאשם להשליך האחריות על אחרים מקשוי להתגיים להליר טיפול, מגישתו המוצמצמת ומהתרשםות שירות המבחן בדבר הצורך בענישה הרתעתית.

17. מקום בו הנאשם נטל חלק באירועים קשיים אשר התאפיינו בכך שסחפו אחריהם המונחים ברחבי הארץ. מקום בו החשש מהישנות התפרעויות והפרות סדר שכאלו, ככל שמדינת ישראל תיקלעשוב לתקופת לחימה, איןו חשש מבוטל, ומקום בו אירועים אלו הותרו חותם של ממש בתחום הביטחון האישי של הציבור בכלל ושל תושבי האזורים שנפגעו (ובهم תושבי הנגב), החוששים מהישנות אירועים שכאלו, בפרט, הרי שיש מקום, בוגדר שיקולי הענישה בתחום המתחם, לתת משקל של ממש לשיקולי הרתעת הרבים, על מנת להבהיר מסר חד ממשמעי לציבור הרחב שאולי יהא בו בכדי להרתיע פורעים פוטנציאליים, לפחות ייטול חלק באירועים דומים בעתיד.

18. העובדה שה הנאשם כפר באישומים ובחר לנוהל את ההליך לא תיזקף לחובתו שהרי זכותו של הנאשם לדריש כי המאשימה אכן תוכיח את שטוענת היא בכתב האישום. הגם כך, הנאשם אינו זכאי להקלות הניתנות בדיון של אלו הבוחרים להודאות, מקום בו הودאותם מגלהמת נטילת אחוריות המצדיקה הקלה בעונש בפני עצמה, לצד חסכון בזמן שיפוטי המצדיק אף הוא, בפני עצמו, הקלה בעונש.

19. לקולת הנאשם נתתי משקל לגילו הצעיר בעת ביצוע העבירות (פחות מ- 19 שנים).

לקולת הנאשם, נתתי משקל לכך שהנאשם נעדר הרשותות קודמות.

לקולת הנאשם נתתי משקל לנסיבותו האישיות כנלמד מהتسקיר.

20. את המלצה שירות המבחן לא אוכל לאמץ, מקום בו לא רק שזו אינה עולה בקנה אחד עם עקרון ההלימה שהמחוקק התווה כמעט בהחלטה בעינה, וגם חשיבות שיקולי הרטעה והגמול במקרה זה, אלא שאף אינה עולה בקנה אחד עם תוכן הتسקיר עצמו מקום בו מהتسקיר עצמו לא עומדים שיקולי שיקום המאפשרים או מצדיקים חריגה מהמתחם. לא זאת אף זו שהמליצה העונשית של שירות המבחן למסר בדרך של עבודות שירות אינה מתבססת עם האמור בפתח אותה פיסקה בתסקיר: "...אין לנו באים בהמלצה עונשית (ההדגשה אינה במקור) או שיקומית..."

21. בהינתן האיזון שבין שיקולי הקולא והחומרא, ובהתאם החשיבות הגבוהה שבມתן משקל רב לשיקולי הרעתה הרבים כמו גם הצורך בהרעתה היחיד, ראוי היה לגוזר את דיןו של הנאשם ברף גובה יותר בתוך המתחם. גם כך, נכון גילו הצעיר והיעדר העבר הפלילי, בשילוב עם נסיבותו האישיות, מצאתי לגוזר את דיןו של הנאשם ברף הבינווי של המתחם.

22. באשר לעתירת המאשימה להשתתך קנס, בהינתן חומרת העבירות וחומרת הנסיבות, דומה כי בדיון עתירה לכך המאשימה. גם כך, בקביעת גובה הקנס, מצוות המחוקק וההלהכה הפסוקה כי בית המשפט יתחשב בנסיבות הכלכליות של הנאשם. בעניינו של הנאשם, ניתן ללמידה על יכולותיו הכלכלליות מהتسקיר. בנוסף, מצאתי מקום להתחשב גם בנסיבות מסר בפועל שעתיד הנאשם לרצות.

23. לאור האמור לעיל, אני דין את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 38 חודשים מסר בפועל בגין עבירה בלבד, על פי רישומי שב"ס.

ב. 12 חודשים מסר וזאת על תנאי שלא יעבור ממשך 3 שנים מיום שחרורו מסרתו, כל עבירה התפרעות או ידי או ירי של אבן או חפץ אחר לעבר כלי תחבורה ו/או כל עבירה אלימות מסווג פשע.

ג. 6 חודשים מסר וזאת על תנאי שלא יעבור ממשך 3 שנים מיום שחרורו מסרתו כל עבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו ו/או כל עבירה אלימות מסווג עונש.

ד. קנס בסך 8,500 ₪ או 45 ימי מסר תמורה. הקנס ישולם ב- 10 תשלוםמים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.10.23, ובכל (1) בחודש שלאחריו. לא יעמוד הנאשם באחד מן השיעורים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי, ומובהרות לנאים הוראות החוק ביחס לאפשרות החיוב בתוספת הפיגורים

כמו גם אפשרות הפעלת המאסר חלף הকנס.

הודעה זכות הערעור לבית משפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ד תמוז תשפ"ג, 03 ביולי 2023, בהעדך הצדדים.